

Պարույր Սևակ

Վերնագիրը վերջում 3

Կանաչ մամուռից արցունք է ծորում,
Ծորում է դանդա՛ղ,
Ծորում է անձա՛յն
Ու մեղմիկ ճթթում
Այն քարաժայռի փոքրիկ սանդի մեջ,
Որ ինքն է փորել:
Ճթթում է մեղմի՛կ,
Իսկ իմ ականջում
Դա փոխարկվում է ահեղ դղիրդի՛...
-Անքնություն՛նս է:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս